

af ikke umiddelbart anvendte statstilskud, af medlemsindbetalinger, og af afkast af formuen.

Det samlede udbetalte tilskud siden 1970 på 474 mio. kr. er fordelt med 379 mio. kr. til investeringsstøtte, 17 mio. kr. til planlægning og etablering, 16 mio. kr. til sanering og 62 mio. kr. til udviklingsstøtte.

Bevillingerne fra instituttet er fordelt til et bredt udsnit af de danske bladhuse. I begyndelsen af instituttets levetid afstod de store bladhuse fra at søge støtte. Siden 1985 har de store bladhuse imidlertid også i betydeligt omfang modtaget støtte.

Af de 435 mio. kr. der siden 1984 er udbetalt i støtte, er 66 mio. kr. udbetalt til de store bladhuse (Jyllands-Posten, Politiken og Det Berlingske Officin), 77 mio. kr. er udbetalt til regionalaviserne (Aarhus Stiftstidende, Aalborg Stiftstidende, Fyens Stiftstidende og Jydske Vestkysten), 75 mio. kr. er udbetalt til nicheaviserne Kristeligt Dagblad og Dagbladet Information, 35 mio. kr. er udbetalt til Ritzaus Bureau og 182 mio. kr. er udbetalt til 65 andre aviser og projekter.

Arbejdsgruppen om Dagspressens Finansieringsinstitut har efter en gennemgang af støttetildelingene fundet det vanskeligt at konkludere entydigt om ordningens samlede effekt, ikke mindst fordi det som hovedregel ikke har været muligt med nogen rimelig grad af sikkerhed at vurdere, hvordan dagbladsmarkedet ville have set ud uden støtteordningen.

Det er imidlertid arbejdsgruppens overordnede vurdering, at hovedparten af støtten næppe har haft nogen større varig effekt for mangfoldighed og flerhed for sektoren under et.

På trods heraf finder arbejdsgruppen, at der fortsat bør være »en risikovillig støtteordning, som – med udgangspunkt i en vurdering af forretningsmæssig bæredygtighed – søger at tilgodese de mediepolitiske hensyn om flerhed og mangfoldighed, dels i forhold til nye avisprojekter, dels i forhold til eksisterende aviser, der er kommet i økonomiske vanskeligheder.«

Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at den nuværende ordning erstattes af en ny, som fokuserer på støtteformer, som med udgangspunkt i erfaringerne fra den hidtidige ordning, må antages at være egnede til at fremme de overordnede mål med ordningen.

Statsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at der også fremover bør eksistere en ordning, som af statslige midler kan yde støtte til nye avisprojekter og til eksisterende aviser, som er kommet i økonomiske vanskeligheder.

Statsministeriet er endvidere enig i arbejdsgruppens vurdering af, at den hidtidige støtte kun i begrænset omfang kan antages at have haft varig effekt for fler-

heden og mangfoldigheden på dagbladsmarkedet i Danmark, herunder også på det generelle udbud af dagblade, og at der derfor er behov for at omdefinere, til hvilke formål den statslige støtte bør anvendes.

Der henvises til betragtningerne om de enkelte støtteformer nedenfor under pkt. 7.

4. *Det økonomiske grundlag for støtteordningen*

Af § 1 i lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut fremgår, at statsministeren bemyndiges til af statskassen at yde garanti på indtil 30 mio. kr. og et årligt tilskud på indtil 14 mio. kr. til instituttet.

I perioden 1970-2003 er der samlet ydet 272 mio. kr. i statslig støtte til instituttet.

I lovens § 2, stk. 3, er det fastsat, at statsgarantien kan betinges af, at instituttet selv tilvejebringer en af statsministeren fastsat ansvarlig kapital. Bestemmelsen kan i uændret form føres tilbage til den oprindelige lov fra 1970.

I bemærkningerne til bestemmelsen i 1970-lovforlaget anføres det, at »det vil være et vilkår for ydelsen af garanti, at instituttet tilvejebringer et eget kapitalgrundlag, og at vedtægterne forpligter medlemmerne til at bidrage hertil.«

Med baggrund i denne bestemmelse har instituttets vedtægter siden oprettelsen indeholdt bestemmelser om medlemsbidrag, og instituttets medlemmer har i kraft heraf bidraget med midler til opbygning af instituttets ansvarlige kapital siden 1970.

I perioden 1970-2003 er der samlet indbetalt ca. 22 mio. kr. fra instituttets medlemmer.

Det økonomiske grundlag for Dagspressens Finansieringsinstituts støttevirksomhed udgøres således af årligt finanslovsbevilligede statstilskud, indbetalinger fra instituttets medlemmer, samt renter og kursgevinster af instituttets egenkapital.

Arbejdsgruppen har foretaget en nærmere gennemgang af fordele og ulemper ved at lade denne blandingsøkonomi være grundlaget for støttetildelingene. Der henvises i den forbindelse til kap. 5 i betænkning 1445.

Arbejdsgruppen konkluderer samlet, at det i praksis vil være vanskeligt at indrette en ordning baseret på blandingsøkonomi på en måde, som både tilfredstiller privates interesse i selv at kunne disponere over deres egne midler, og det offentliges interesse i at sikre ligebehandling og nødvendig kontrol ved anvendelsen af statslige midler.

Arbejdsgruppen finder således, at der – på baggrund af det betydelige antal (ofte modstridende) hensyn, som vil skulle varetages ved administrationen af